

**Plenul Colegiului disciplinar
pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii**

HOTĂRÂRE

27 februarie 2026

mun. Chișinău

nr. 4/4

Plenul Colegiului Disciplinar pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, în componența:

Președintele ședinței:

Lucia Bagrin

Membrii:

Valentina Stratulat

Lilia Potînga

Vladislav Schibin

Sergiu Beșliu

examinând în ședință publică procedura disciplinară intentată în temeiul sesizării administratorului interimar al ÎS "Direcția pentru exploatarea Imobilului", Stoian Sergiu, nr. 325s-465p/m din 26 martie 2025 asupra acțiunilor judecătorului Comerzan Ghenadie, din cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni,

C O N S T A T Ă :

ARGUMENTELE SESIZĂRII

1. La 21 martie 2025 Consiliul Superior al Magistraturii a înregistrat sesizarea administratorului interimar al ÎS "Direcția pentru exploatarea Imobilului", Stoian Sergiu, privind acțiunile ilegale ale judecătorului din cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, Comerzan Ghenadie la examinarea cauzei civile nr. 2c-7/2025/PIGD 2-25022730-28-2c- 2-22025-1.
2. La 26 martie 2025 sesizarea a fost înregistrată cu nr. 325s-465p/m și repartizată spre verificare inspectorului-judecător Ioniță Diana.
3. Prin rezoluția inspectorului - judecător din 07 mai 2025 s-a dispus pornirea procedurii disciplinare în privința magistratului din cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, Comerzan Ghenadie în baza elementelor abaterilor disciplinare stabilite la lit. b) și i) alin. (1) art.4 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.
4. În redare succintă, din actul de sesizare reiese că, la 20 februarie 2025 în procedura Judecătoriei Edineț, sediul Briceni a fost înregistrată cererea de chemare în judecată a SRL „Gările Auto Moderne” către IP„Cadastrul Bunurilor Imobile” și ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” privind nulitatea înregistrării radierii dreptului de gestiune economică din registrul bunurilor imobile, rectificarea registrului bunurilor imobile și evacuarea din imobil.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, exprimate în aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile care fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto și a interzice efectuarea oricăror modificări în registrul de stat al bunurilor imobile cu privire la acestea, după cum urmează: Gara Auto Bălți; Gara Auto Briceni; Gara Auto Cahul; Gara Auto Călărași; Gara Auto Cantemir; Gara Auto Căușeni; Gara Auto Ceadâr-Lunga; Gara Auto Cimișlia; Gara Auto Contrat; Gara Auto Dondușeni; Gara Auto Drochia; Gara Auto Edineț ; Gara Auto Fălești; Gara Auto Florești; Gara Auto Centru; Gara Auto Sud; Gara Auto Glodeni; Gara Auto Leova; Gara Auto Vulcănești; Gara Auto Ungheni; Gara Auto Strășeni; Gara Auto Ștefan-Vodă; Gara Auto Soroca; Gara Auto Rîșcani; Gara Auto Otaci; Gara Auto Orhei; Gara Auto Ocnița; Gara Auto Lipcani cu menționarea numerelor cadastrale a bunurilor imobile raportate acestor gări.

Suplimentar, s-a solicitat ca și măsură asiguratorie interzicerea ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” să exercite dreptul de gestiune economică (posesie și folosință), înscris în registrul de stat al bunurilor imobile asupra bunurilor imobile care fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la soluționarea definitivă a cauzei; interzicerea

ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” să creeze, sub orice formă, impedimente în folosința și administrarea de către SRL „Gările Auto Moderne” a bunurilor imobile care fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la soluționarea definitivă a cauzei; interzicerea ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” să încheie contracte de locațiune, arendă, comodat, administrare sau alte acte juridice care ar putea afecta drepturile reclamantei asupra bunurilor imobile ce fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la soluționarea definitivă a cauzei; interzicerea ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului”, de a iniția, continua sau executa orice acțiune de evacuare a SRL „Gările auto moderne” din bunurile imobile ce fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la soluționarea definitivă a cauzei.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, din 12 martie 2025 de către judecătorul Comerzan Ghenadie s-a admis parțial cererea SRL „Gările Auto Moderne” privind asigurarea acțiunii. S-a aplicat sechestrul asupra bunurilor imobile menționate de către reclamant și care fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto. Totodată, prin același act judecătoresc s-a dispus interzicerea pârâtei ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului”, de a iniția, continua sau executa orice acțiune de evacuare a SRL „Gările Auto Moderne” din bunurile imobile care fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la soluționarea definitivă a cauzei. Potrivit autorului, în motivarea încheierii, judecătorul Comerzan Ghenadie a indicat astfel de argumente: „din considerentele menționate și având în vedere faptul că, neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea pune aduce dificultăți privind executarea hotărârii judecătorești și ar genera riscul imposibilității realizării drepturilor sale, judecătorul ajunge la concluzia de a admite parțial cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii”.

Autorul consideră că, magistratul Comerzan Ghenadie a admis mai multe încălcări, care constituie abateri disciplinare. Respectiv se menționează încălcarea normelor imperative ale legii. Din sesizare, procedura civilă constituie activitatea instanțelor judecătorești în scopul apărării drepturilor și intereselor legitime ale persoanei. Activitatea instanțelor judecătorești în cauzele civile se desfășoară în scopul soluționării cauzei civile. Desfășurarea procesului civil are loc prin trecerea succesivă de la anumite acte procesuale la cele ulterioare într-o anumită ordine prevăzută de Codul de procedură civilă și sunt grupate în etape, care în literatura de specialitate sunt numite faze ale procesului civil. Importanța particularităților fazelor procesului civil constă în aceea că la fiecare fază pot fi îndeplinite doar anumite acțiuni procedurale. Normele de procedură civilă pot prevedea drept sancțiune procedurală pentru neîndeplinirea actului procedural, la o anumită fază a procesului civil, decăderea din drepturi pentru neîndeplinirea în termen a actului procedural.

Potrivit art. 170 alin. (1) lit. g) Cod de procedură civilă, instanța de judecată restituie cererea de chemare în judecată dacă la aceeași instanță sau la o alta, se află în judecată un litigiu între aceleași părți, asupra aceluiași obiect și având aceleași temeuri. Norma enunțată instituie în sarcina judecătorului obligația imperativă de a verifica dacă, la aceeași instanță sau la o alta se află un litigiu între aceleași părți, asupra aceluiași obiect și temeuri.

Se opinează că, judecătorul Comerzan Ghenadie nu și-a executat cu diligență obligațiile sale, neverificând dacă pe rolul Judecătoriei Edineț sau pe rolul altor instanțe judecătorești naționale se află în examinare un litigiu similar (între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri). La 24 februarie 2025 ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” a depus un demers de restituire, anexând copiile acțiunilor similare aflate pe rolul Judecătoriei Chișinău.

Opinează autorul că, dacă judecătorul și-ar fi executat corespunzător obligațiile de la art. 170 alin. (1) lit. g) Cod de procedură civilă, acesta ar fi stabilit că pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, judecător Ciurac Vitalii se afla în examinare cauza civilă nr. 2c- 2120/2024 cu aceleași părți, același obiect și aceleași temeuri.

Prin urmare, este evident că, judecătorul era obligat să emită o încheiere de restituire a cererii de chemare în judecată a SRL „Gările Auto Moderne”. Totodată, se menționează că, SRL „Gările Auto Moderne” a depus în mai multe instanțe acțiuni similare, instanțele restituind cererile de chemare în judecată în baza art. 170 alin. (1) lit. g) Cod de procedură civilă (Judecătoria Ungheni- nr. 2-435/2025, Judecătoriei Orhei- nr. 2c-16/2025).

Consideră petentul că, prin încheierea de acceptare pe rol a cererii de chemare în judecată și prin nesocotirea normei art. 170 alin. (1) lit. g) Cod de procedură civilă, judecătorul Comerzan Ghenadie a comis abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014.

Se mai opinează că, judecătorul a emis un act de dispoziție prin care intenționat a încălcat drepturile Statului, neatrăs în proces. Prin încheierea Judecătorei Edineț, sediul Briceni din 12 martie 2025 s-a aplicat sechestrul asupra bunurilor imobile care fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto. La emiterea acestui act de dispoziție, judecătorul n-a luat în considerație că, bunurile imobile asupra cărora a fost aplicat sechestrul aparțin cu drept de proprietate Statului Republica Moldova, fiind administrate de Agenția Proprietății Publice.

Potrivit informațiilor din Registrul bunurilor imobile se confirmă indubitabil că complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, constituie proprietate a Statului Republica Moldova, fiind în administrarea Agenției Proprietății Publice și în gestiunea economică a ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului”.

Se prezumă că, această informație era cunoscută de judecătorul Comerzan Ghenadie, în condițiile în care acesta era obligat, la etapa intentării procesului civil, să administreze la dosar extrase din Registrul bunurilor imobile pentru toate imobilele litigioase.

Corespunzător, se relevă de către autor că prin actul judecătoresc emis de către judecătorul Comerzan Ghenadie a fost lezat în mod inadmisibil dreptul de proprietate al statului asupra bunuri imobile reprezentate prin gările auto naționale. Dreptul de proprietate al statului asupra acestor imobile este protejat prin dispoziții constituționale și art. 1 Protocolul 1 adițional la CEDO.

În continuare, se prezintă referințe la pct. 26 din Hotărârea Plenului CSJ nr. 32 din 24 octombrie 2003 cu privire la aplicarea de către instanțele de judecătorești a legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la examinarea cauzelor civile, „Acțiunile împotriva statului sau unităților administrativ-teritoriale, de asemenea, pot fi asigurate prin aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute la art. 175 CPC, inclusiv și prin aplicarea sechestrului pe bunuri. La aplicarea sechestrului pe bunurile ce aparțin subiecților menționați mai sus urmează să se țină cont de faptul că sechestrul pe bunurile ce aparțin domeniului public este inadmisibil. Sechestrate pot fi bunurile ce țin de domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale sau al statului.” Succesiv, se prezintă extrase textuale din norma art. 471 alin.(1), (2), (4) Cod civil. Corelativ, în conformitate cu prevederile art. 4 lit. 1) din Legea 174/2021, privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, „Domeniile de importanță pentru securitatea statului sunt următoarele gestionarea aeroporturilor, a autogărilor, a traficului feroviar, a căilor navigabile interne, a porturilor și cheiurilor pentru traficul navigabil.” Contrar celor indicate, instanța de judecată a aplicat sechestrul asupra bunurilor ce aparțin domeniului public.

Chiar dacă dreptul de proprietate al statului este protejat de legislația națională, judecătorul Comerzan Ghenadie cu ignorarea dispozițiilor cadrului normativ național și a celui internațional, a aplicat sechestrul asupra bunurilor proprietate a statului, fără a atrage în proces reprezentantul statului și fără a-i acorda posibilitatea de a se expune, de principiu, asupra fondului cauzei.

În condițiile expuse anterior, este evident că judecătorul Comerzan Ghenadie a comis abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178/2014.

Judecătorul, din motive imputabile și fără a justificare rezonabilă, și-a încălcat obligația de motivare a actului dispoziție din 12 martie 2025, încălcare care a afectat în mod direct drepturile și interesele legitime ale statului. Se iterează că, prin cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, SRL „Gărilor Auto Moderne” a solicitat instanței de judecată: aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile ce fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto și a interzice efectuarea oricăror modificări în registrul de stat al bunurilor imobile cu privire la acestea cu enumerarea a 30 gări auto naționale. Subsecvent, s-a mai solicitat a interzice ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” să exercite dreptul de gestiune economică (posesie și folosință), înscris în registrul de stat al bunurilor imobile asupra bunurilor imobile care fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la soluționarea definitivă a cauzei; a interzice ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” să creeze, sub orice formă, impedimente în folosința și administrarea de către SRL „Gărilor auto moderne” a bunurilor imobile care fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la

soluționarea definitivă a cauzei; a interzice ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” să încheie contracte de locațiune, arendă, comodat, administrare sau alte acte juridice care ar putea afecta drepturile reclamantei asupra bunurilor imobile ce fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la soluționarea definitivă a cauzei; a interzice ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului”, de a iniția, continua sau executa orice acțiune de evacuare a SRL „Gările auto moderne” din bunurile imobile ce fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la soluționarea definitivă a cauzei.

Judecătorul a admis parțial cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii și a dispus: aplicarea sechestrului solicitat; a interzis ÎS. „Direcția pentru exploatarea imobilului” să inițieze, continue sau execute orice acțiune de evacuare a SRL „Gările Auto Moderne” din bunurile imobile ce fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la soluționarea definitivă a cauzei”.

Invocă autorul art. 177 alin. (3) și 270 alin. (1) Cod de procedură civilă. În context susține că deși legislația procesual civilă obligă judecătorul să indice în încheierea emisă motivele care au determinat concluziile, în situația din speță, magistratul nu și-a exercitat corespunzător această obligație, or, în încheierea din 12 martie 2025, judecătorul n-a argumentat în nici un mod soluția adoptată pe marginea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii; judecătorul n-a indicat nici un argument în vederea justificării respingerii parțiale a cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii; judecătorul vizat nu a indicat în încheierea emisă concluziile pentru care a considerat că este necesară aplicarea sechestrului asupra imobilelor litigioase; judecătorul nu a explicat în ce măsură soluția dispusă privind „interzicerea ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului”, de a iniția, continua sau executa orice acțiune de evacuare a SRL „Gările auto moderne” din bunurile imobile ce fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la soluționarea definitivă a cauzei” corespunde cu obiectul acțiunii.

Totodată, în sesizare se invocă că judecătorul a soluționat o cerere cu privire la drepturile unor persoane ce nu au fost antrenate în proces. Suplimentar, prin încheierea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, judecătorul a creat impedimente în procesul de executare a ordinului Agenției Proprietății Publice nr. 241 din 12 august 2024 și a compromis procesul de preluare a obiectivului transmis anterior SRL „Gările Auto Moderne”, în baza contractului de parteneriat public-privat nr. 3/09 din 17 decembrie 2018 / contract rezoluționat.

Se precizează că, prin ordinul Agenției Proprietății Publice nr. 241 din 12 august 2024 „Cu privire la demararea procedurii de preluare unilaterală de la SRL „Gările Auto Moderne” și transmiterea activelor Gărilor și Stațiilor Auto către ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”, inter alia s-a inițiat procedura de preluare unilaterală a complexului unic al Gărilor și Stațiilor Auto de la SRL „Gările Auto Moderne” în calitate de partener privat și transmiterea cu titlu gratuit în gestiunea ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”. S-a instituit Comisia de preluare unilaterală și transmitere de la SRL „Gările Auto Moderne” a complexului unic al Gărilor și Stațiilor Auto către ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”. Complexul unic al Gărilor și Stațiilor Auto s-au transmis către ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” împreună cu toate documentele care confirmă dreptul de proprietate, posesie sau folosință asupra terenurilor, bunurilor imobile, mobile, poliție de asigurare, obiectele de proprietate intelectuală, licențe, autorizațiile, documentele contabile, tehnice, contractuale, registrele de producție și de personal, construcțiile executate pe terenurile transmise în gestiune și cele achiziționate, documentația de proiect și deviz, inclusiv cartea tehnică a construcțiilor și altor documente necesare pentru activitatea Gărilor și Stațiilor Auto. S-a stabilit că în baza actelor de preluare unilaterală și transmitere, aprobate de Agenția Proprietății Publice, Î.S. „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” va depune demersurile corespunzătoare în adresa IP „Cadastrul Bunurilor Imobil” și Agenției Servicii Publice pentru efectuarea înregistrărilor corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile și în alte Registre cu caracter constitutiv. S-a stabilit că, din data aprobării actului de preluare unilaterală și transmitere pentru fiecare Gară și Stație Auto, ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” va obține dreptul de posesie, folosință și gestiune economică a acelei gări auto corespunzătoare, precum și asupra tuturor terenurilor, construcțiilor, încăperilor și altor active, fără emiterea unui act suplimentar.

După aprobarea actelor de preluare unilaterală și transmitere, aprobate de Agenția Proprietății Publice, ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” a depus demersurile corespunzătoare în adresa IP „Cadastrul Bunurilor Imobile” privind înregistrarea dreptului de „gestiune economică” asupra Complexului unic al Gărilor și Stațiilor Auto, iar IP „Cadastrul Bunurilor Imobile” a supus înregistrării dreptul de gestiune economică al ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” asupra Complexului unic al Gărilor și Stațiilor Auto.

Prin încheierea emisă de Comerzan Ghenadie, în mod indirect a dispus suspendarea executării ordinului Agenției Proprietății Publice nr. 241 din 12 august 2024 „Cu privire la demararea procedurii de preluare unilaterală de la SRL „Gările Auto Moderne” și transmiterea activelor Gărilor și Stațiilor Auto către ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”- fapt inadmisibil.

Or, printr-un act judecătoresc, instanța de judecată nu poate impune interdicții în privința executării unui act, legalitatea și valabilitatea căruia nu constituie obiect de examinare în cadrul acestui proces.

Aceste circumstanțe denotă în mod cert că judecătorul Ghenadie COMERZAN a comis abaterea disciplinară prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 178/2014, faptă manifestată prin - încălcarea din motive imputabile și fără o justificare rezonabilă a obligației de motivare a actelor de dispoziție emise, prin ce au fost afectate direct drepturile, libertățile și interesele legitime ale Agenției Proprietății Publice și cele ale ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului”.

Iterează autorul că sesizarea adresată nu reprezintă o cale de atac camuflată și prin aceasta nu se solicită verificarea legalității și temeiniciei încheierii emise de judecătorul Comerzan Ghenadie, dar are scop tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului, care eludând fazele obligatorii ale procesului civil, emite acte de dispoziție prin care încalcă în mod flagrant dreptul de proprietate al unei persoane care n-a fost atrasă în proces, emite acte de dispoziție nemotivate și arbitrare, și, în consecință, dă dovadă de neprofesionalism.

În drept autorul își întemeiază sesizarea în baza art. 4 alin. (1) lit. b) i), g), art. art. 6, 19, 21-24, 26, 36 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și art. 168 alin. 3) art. 170 alin. (1) lit. g), art. 177, art.270 Cod de procedură civilă.

Finalmente, se solicită pornirea procedura disciplinare în privința judecătorului Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, Comerzan Ghenadie, constatarea în acțiunile acestuia a abaterilor disciplinare prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b), i) și g) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor cu aplicarea sancțiunii corespunzătoare.

5. Suplimentar, autorul a anexat la sesizare copiile actelor, considerate ca fiind relevante în confirmarea argumentelor expuse.

OPINIA MAGISTRATULUI:

6. **Se reține** că în scopul verificării argumentelor invocate în sesizare, Inspekția Judiciară a remis copia sesizării, dar și rezoluției de începere a cercetării disciplinare judecătorului vizat în actul de sesizare. Opinia fost prezentată de către magistratul Comerzan Ghenadie doar pentru actul de sesizare (la 02.04.2025).

Magistratul Comerzan Ghenadie, în redare succintă în opinie a menționat că, ulterior emiterii încheierii de aplicare a măsurilor asigurătorii a fost stabilit termenul pentru desfășurarea ședinței de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare pentru 24 aprilie 2025. Totodată, magistratul apreciază ca fiind declarative și neîntemeiate afirmațiile ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului” privind acceptarea cererii de chemare în judecată pe rol cu încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

În opinia prezentată magistratul a prezentat extrase textuale din norma art. 471 alin. (1), (2), (3), (4) Cod civil, prin corelare cu reglementările art. 9, 10 din Legea nr. 29 din 05 aprilie 2018 cu privire la delimitarea proprietății publice și consideră că poziția ÎS "Direcția de exploatare a imobilului" despre aplicarea sechestrului asupra bunurilor care aparțin domeniului public sunt neîntemeiate, precizând că gările auto sunt bunuri ce țin de domeniul privat al statului, asupra cărora poate fi aplicat sechestrul. Susține că prevederile art. 4 lit. i) din Legea nr. 174/2021 privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului nu are atribuție la speța dată.

Totodată, magistratul Comerzan Ghenadie apreciază declarative și neîntemeiate afirmațiile ÎS "Direcția pentru exploatarea Imobilului" și despre încălcarea prin actul judecătoresc emis a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice și juridice garantate de Constituție și tratate. În acest context invocă prevederile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 544-XIII din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului.

Mai completează magistratul că, din Certificatul de încadrare în grad de dezabilitate (nr. CI2419453 din 24 aprilie 2024) prezintă grad accentuat de dezabilitate și după amiaza zilei de 12 martie 2025 a suferit o criză de boală și începând cu 13 martie 2025 se află în concediu medical. Consideră că anume din această cauză încheierea nu a fost suficient de motivată. La fel nu este de acord că, la emiterea încheierii a încălcat din motive imputabile o obligație de serviciu.

POZIȚIA INSPECTEI JUDICIARE

7. Potrivit raportului nr. 325s-465p/m, inspectorul-judecător a constatat că, la 20 februarie 2025 în cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni cauza civilă, inițiată la cererea de chemare în judecată a SRL „Gărilor Auto Moderne” către IP „Cadastrul bunurilor imobile”, SCT Briceni, ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului”, prin intermediul PIGD, a fost repartizată în mod automat - aleatoriu spre examinare judecătorului Comerzan Ghenadie. În instanța de fond cauzei i s-a atribuit numărul de evidență electronică 2-25022730-28-2c-20022025-1.

Prin încheierea unipersonală a judecătorului Comerzan Ghenadie din 25 februarie 2025 s-a dispus a nu da curs cererii de chemare în judecată cu acordarea termenului de 15 zile pentru achitarea taxei de stat.

Prin încheierea magistratului Comerzan Ghenadie din 12 martie 2025 s-a dispus acceptarea în procedură a cererii SRL „Gărilor Auto Moderne” către IP „Cadastrul Bunurilor Imobile” SCT Briceni, ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” privind nulitatea înregistrării în registrul bunurilor imobile.

Prin altă încheiere a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 12 martie 2025 (judecător Comerzan Ghenadie) s-a dispus admiterea parțială a cererii reclamantului privind asigurarea acțiunii cu aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile care fac parte din *Complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto*, adică pe 30 gări cu menționarea numerelor cadastrale a bunurilor imobile din cadrul acestora. Totodată, prin același act judecătoresc ca și măsură asiguratorie s-a dispus interzicerea pârâtei ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului” de a iniția, continua sau executa orice acțiune de evacuare a SRL „Gărilor Auto Moderne” din bunurile imobile care fac parte din Complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto până la soluționarea definitivă a cauzei. Suplimentar, din textul încheierii reiese executarea imediată a acesteia.

Încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 12 martie 2025 a fost contestată cu recurs de către ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului”, totodată, acest act judecătoresc a fost contestat cu recurs și de către SRL „Gărilor Auto Moderne” (cu argumentul admiterii parțiale a cererii).

La 21 martie 2023 în cadrul Curții de Apel Nord, prin intermediul PIGD, cauza a fost repartizată în mod automat-aleatoriu spre examinare judecătorului Costăș Natalia, care urma s-o examineze în completul judecătoresc, format suplimentar din Grumeza Elena și Parii Ivan.

Prin încheierea Curții de Apel Nord din 24 martie 2025 s-a dispus acceptarea spre examinare a cererii de recurs a ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” cu intentarea procedurii de recurs și stabilirea examinării recursului în termen de 2 luni. Iar citarea părților cu propunerea depunerii până la 28 martie 2025 a referinței asupra recursului.

Totodată, în proces de verificare s-a stabilit că în instanța de recurs SRL „Gărilor Auto Moderne” au inițiat mai multe incidente de procedură, care prin actele judecătorești corespunzătoare au fost soluționate.

Astfel, prin încheierile Curții de Apel Nord au fost respinse ca neîntemeiate cererile de recuzare înaintate de către SRL „Gărilor Auto Moderne” fiecărui magistrat din completul judecătoresc a instanței de recurs (din 27.03.2025/în privința jud. Costăș N., din 02.04.2025/în privința jud. Parii Iv.).

Succesiv, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 11 aprilie 2025 s-a dispus respingerea cererii SRL „Gărilor Auto Moderne” privind strămutarea cauzei pentru examinare unei alte instanțe egale în grad. Este de notat că, SRL „Gărilor Auto Moderne” au depus cere de strămutare a cauzei la o altă instanță egală în grad distinct pentru fiecare temei legal separat. Finalmente, cauza a fost remisă spre examinare în ordine de recurs Curții de Apel Nord.

Totodată, pe durata examinării cererii de strămutare de către Curtea Supremă de Justiție au fost examinate și respinse cererile de recuzare a magistraților Stratulat Gheorghe, Parfeni Oxana și Procopciuc Stela. Succesiv, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2025 cererile de recuzare depuse de administratorul SRL „Gărilor Auto Moderne” au fost recunoscute ca fiind abuzive cu aplicarea față de acesta a amenzii judiciare.

În proces de verificare s-a stabilit că, de către SRL „Gărilor Auto Moderne” a fost înregistrată la Curtea Supremă de Justiție (la 23.05.2025) sesizare cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art.43 alin. (2) lit. f) Cod procedură civilă. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2025 s-a respins cererea SRL „Gărilor Auto Moderne” despre ridicarea excepției de neconstituționalitate cu aplicarea amenzii judiciare administratorului societății.

Suplimentar, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 05 iunie 2025 s-a dispus restituirea cererii SRL „Gărilor Auto Moderne” (judecători Procopciuc Stela, Parfeni Oxana, Stratulat Gheorghe) privind revizuirea încheieri Curții Supreme de Justiție din 11 aprilie 2025 cu privire la respingerea cererii de strămutare a cauzei de la Curtea de Apel Nord la o altă instanță egală în grad.

Ulterior examinării cauzei în ordine de recurs, prin decizia Curții de Apel Nord din 03 iunie 2025 s-a decis respingerea cererii de recurs a SRL „Gărilor Auto Moderne”. Prin același act judecătoresc s-a admis recursul ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului” împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 12 martie 2025. Succesiv, s-a casat încheierea recurată cu soluționarea prin decizie a problemei după cum urmează: s-a respins cererea SRL „Gărilor Auto Moderne” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ca neîntemeiată cu restituirea cauzei pentru examinare în fond în prima instanță în același complet de judecată.

La adoptarea soluției instanța de recurs a reținut că în conformitate cu art. 174 Cod procedură civilă, *la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.*

Conform art. 175 Cod procedură civilă, *în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.* Potrivit art. 177 alin.(1), *în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.*

Deci, norma menționată consfințește posibilitatea instanței de judecată de a lua măsuri de asigurare provizorii, constatând în sensul său un drept procedural acordat participantului la proces de a cere aplicarea acestora, precum și dreptul instanței de a admite cererea sau demersul și a aplica măsurile prevăzute în legislația națională. Tot aici trebuie de menționat, că aplicarea măsurilor, ca și orice acțiune a instanței judiciare urmează în mod obligatoriu să fie motivată și bine argumentată.

Totodată, Curtea de Apel Nord a menționat că, din sensul art. 174 CPC rezultă că posibilitatea menționată a judecătorului sau a instanței de judecată nu este una absolută, dat fiind faptul, că legiuitorul în a doua propoziție din norma menționată a determinat situațiile, care cer aplicarea măsurilor solicitate.

Astfel, potrivit normelor indicate asigurarea acțiunii se admite în orice fază a procesului în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar crea dificultăți judecătorești sau ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, **fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel.**

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord reține că instanța de fond greșit a concluzionat asupra admiterii parțiale a cererii de asigurare a acțiunii, neverificând următoarele circumstanțe, și anume: - raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; - probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; - dacă există *periculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); - asigurarea unui echilibru între interesele părților cointerestate; - preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; - în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Mai mult ca atât, Colegiul civil a reținut că instanța de fond, aplicând sechestrul asupra bunurilor imobile ale Gărilor și Stațiilor Auto, concomitent interzicând pârâtei de a iniția, continua sau executa orice acțiune de evacuare a SRL „Gărilor Auto Moderne” din bunurile imobile ce fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, nu a ținut cont de riscul provocării unor dificultăți economico-financiare pentru întreprinderi, cu paralizarea activității acestora.

Drept consecință, Colegiul civil a conchis că, cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, nu este justificată și argumentată prin prisma prevenirii aducerii unor pagube iminente și irecuperabile, precum și imposibilitatea executării eventualei hotărâri judecătorești, respectiv nu corespunde criteriilor, cerințelor și exigențelor legale aplicabile. În proces de verificare a sesizării, raportat acțiunilor magistratului din cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, Comerzan Ghenadie n-a fost posibilă reținerea unor argumente suficiente și convingătoare din partea acestuia în favoarea soluției adoptate prin încheierea din 12 martie 2025. Or, din constatările instanței superioare **reiese caracterul ilegal** al soluției adoptate de către magistrat în raport cu cererea SRL „Gărilor Auto Moderne” privind aplicarea măsurilor asigurătorii.

Măsurile de asigurare fiind măsuri procesuale cu caracter temporar menite să asigure executarea actului judecătoresc pronunțat, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu, la aplicarea lor instanța urmează să rețină probe pertinente și concludente în sensul dificultăților judecătorești sau imposibilității executării hotărârii judecătorești.

La examinarea cererii de asigurare a acțiunii, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul și temeiul **acțiunii principale, să determine natura litigiului**, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului, **care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judecătorești**. La caz, aceste obligații procesuale de către magistratul Comerzan Ghenadie au fost desconsiderate.

În cazul în care nu se motivează aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, ori, nu se indică circumstanțele și faptele, ce ar permite să se creadă, dincolo de orice dubii rezonabile, că se va cauza un prejudiciu considerabil, iminent și irecuperabil, asemenea măsură asiguratorie nu poate fi acceptată și admisă.

Pe cale de consecință, din acțiunile magistratului din cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, Comerzan Ghenadie la examinarea și soluționarea cererii cu privire la asigurarea acțiunii (încheiere din 12.03.2025) reiese bănuiala rezonabilă de admitere a abaterii disciplinare stabilite la lit. b) și i) din art. 4 alin. (1) din Legea 178 /25.07.2014, adică: *b) adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte; i) încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției*.

Or, incontestabil s-a stabilit că, prin actul judecătoresc de dispoziție magistratul Comerzan Ghenadie a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile **care aparțin domeniului public** (prin raportare la art. 471 Cod civil și art.4 lit. c) din Legea nr. 174/2021 privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului) și care fac parte din *Complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto* (30 gări naționale cu imobilele din gestiunea acestora). Succesiv, magistratul Comerzan Ghenadie a dispus interdicția acționării pârâtului până

la soluționarea definitivă a cazului, adică a ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” în vederea **inițierii, continuării și executării** oricărei acțiuni de evacuare a SRL „Gărilor Auto Moderne”, **în condițiile existenței Ordinului Agenției Proprietății Publice nr. 241 din 12 august 2024 ”Cu privire la demararea procedurii de preluare unilaterală de la SRL ”Gărilor Auto Moderne” și transmitere a activelor Gărilor și Stațiilor Auto către ÎS” Direcția pentru exploatarea imobilului”**.

Din cele expuse, se conchide că, actul judecătoresc de dispoziție emis de către magistratul Comerzan Ghenadie este în măsură să prejudicieze drepturile și interesele legitime ale statului. Subsecvent, maniera de examinare și soluționare de către magistrat a cererii privind aplicarea măsurilor asigurătorii a fost una contrară exigențelor art. 174, 175, 177 alin. (1) Cod procedură penală. Corelativ, nemotivarea actului judecătoresc contravine și art. 177 alin. (3) Cod procedură civilă, dar și art. 270 alin. (1) lit. e) CPP. Corespunzător, normele procedurale menționate, prin corelare cu cele de drept material, aplicate de către magistrat în procesul de înfăptuire a justiției se consideră a fi imperative.

Argumentul magistratului, expus în opinie, cu privire la starea sănătății precară care nu i-a permis motivarea corespunzătoare a actului judecătoresc se apreciază a fi eronat. Or. certificatul care confirmă dezabilitatea periodică nu este în măsură să justifice nemotivarea actelor judecătorești curente adoptate în procesul de înfăptuire a justiției în prezența unei capacități de muncă.

Mai mult, complexitatea de circumstanțe în care acest act judecătoresc a fost adoptat indică la neglijența gravă a magistratului în sensul art. 4¹ din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

POZIȚIA PARTICIPANȚILOR ÎN ȘEDINȚĂ

8. În ședință inspectorul - judecător Diana Ioniță, și-a susținut raportul în baza circumstanțelor de fapt și de drept indicate în raport, menționând cele indicate în Raport și evidențiind că în acțiunile magistratului Comerzan Ghenadie se întrunesc elementele abaterilor disciplinare prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) și i) din Legea nr. 178 din 25.07.2014.
9. Judecătorul Comerzan Ghenadie, în ședință și-a susținut opinia depuse și a explicat că în acțiunile sale nu se întrunesc elementele abaterilor disciplinare imputate. A solicitat încetarea procedurii disciplinare din motiv că nu a comis careva abateri disciplinare.

APRECIEREA PLENULUI COLEGIULUI DISCIPLINAR

10. Audiind opinia părților, examinând materialele procedurii disciplinare, în temeiul și limitele raportului prezentat de inspectorul-judecător, Plenul Colegiului Disciplinar conchide asupra necesității încetării procedurii disciplinare intentată în temeiul sesizării administratorului interimar al ÎS ”Direcția pentru exploatarea Imobilului”, Stoian Sergiu, nr. 325s-465p/m din 26 martie 2025 asupra acțiunilor judecătorului Comerzan Ghenadie, din cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, din motiv că de către magistrat nu a fost comisă o abatere disciplinară.
11. Se reține, că potrivit **art.3 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor**, *judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare, în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art.4.*
12. În conformitate cu prevederile legii, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar dacă, în urma analizării sesizării, au fost identificate circumstanțe de fapt și de drept care confirmă săvârșirea unei abateri disciplinare de către acesta.
13. În acest sens, Plenul Colegiului disciplinar subliniază că, pentru a se putea reține comiterea unei abateri disciplinare de către judecător, este necesar să se stabilească dacă fapta este prevăzută de lege ca abatere disciplinară și dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia – atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă. În absența oricăruia dintre aceste elemente, nu poate fi reținută existența abaterii, iar răspunderea disciplinară a judecătorului nu poate fi angajată.
14. Prin urmare, caracterul imputabil al faptelor invocate trebuie evaluat în conformitate cu

prevederile Legii privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, care stipulează că judecătorul răspunde disciplinar doar dacă a încălcat legea cu intenție sau din neglijență gravă. Astfel, pentru ca o faptă să fie calificată drept abatere disciplinară, aceasta trebuie să fie ilicită și să fie săvârșită din motive ce pot fi imputate judecătorului.

15. Analizând materialul probator, Plenul Colegiului Disciplinar similar inspecție judiciare reține în speță următoarele circumstanțe de fapt:

- La 20 februarie 2025 în cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni cauza civilă, inițiată la cererea de chemare în judecată a SRL „Gărilor Auto Moderne” către IP „Cadastrul bunurilor imobile”, SCT Briceni, ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului”, prin intermediul PIGD, a fost repartizată în mod automat - aleatoriu spre examinare judecătorului Comerzan Ghenadie. În instanța de fond cauzei i s-a atribuit numărul de evidență electronică 2-25022730-28-2c-20022025-1.

- Prin încheierea unipersonală a judecătorului Comerzan Ghenadie din 25 februarie 2025 s-a dispus a nu da curs cererii de chemare în judecată cu acordarea termenului de 15 zile pentru achitarea taxei de stat.

- Prin încheierea magistratului Comerzan Ghenadie din 12 martie 2025 s-a dispus acceptarea în procedură a cererii SRL „Gărilor Auto Moderne” către IP „Cadastrul Bunurilor Imobile” SCT Briceni, ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” privind nulitatea înregistrării în registrul bunurilor imobile.

- Prin încheierea judecătorului Comerzan Ghenadie din cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 12 martie 2025 s-a dispus admiterea parțială a cererii reclamantului privind asigurarea acțiunii cu aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile care fac parte din *Complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto*, adică pe 30 gări cu menționarea numerelor cadastrale a bunurilor imobile din cadrul acestora. Totodată, prin același act judecătoresc ca și măsură asiguratorie s-a dispus interzicerea pârâtei ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului” de a iniția, continua sau executa orice acțiune de evacuare a SRL „Gărilor Auto Moderne” din bunurile imobile care fac parte din Complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto până la soluționarea definitivă a cauzei. Suplimentar, din textul încheierii reiese executarea imediată a acesteia.

- Încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 12 martie 2025 a fost contestată cu recurs de către ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului”, totodată, acest act judecătoresc a fost contestat cu recurs și de către SRL „Gărilor Auto Moderne” (cu argumentul admiterii parțiale a cererii).

- La 21 martie 2023 în cadrul Curții de Apel Nord, prin intermediul PIGD, cauza a fost repartizată în mod automat-aleatoriu spre examinare judecătorului Costăș Natalia, care urma s-o examineze în completul judecătoresc, format suplimentar din Grumeza Elena și Parii Ivan.

- Prin încheierea Curții de Apel Nord din 24 martie 2025 s-a dispus acceptarea spre examinare a cererii de recurs a ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” cu intentarea procedurii de recurs și stabilirea examinării recursului în termen de 2 luni. Iar citarea părților cu propunerea depunerii până la 28 martie 2025 a referinței asupra recursului.

- Totodată, în proces de verificare s-a stabilit că în instanța de recurs SRL „Gărilor Auto Moderne” au inițiat mai multe incidente de procedură, care prin actele judecătorești corespunzătoare au fost soluționate.

- Ulterior examinării cauzei în ordine de recurs, prin decizia Curții de Apel Nord din 03 iunie 2025 s-a decis respingerea cererii de recurs a SRL „Gărilor Auto Moderne”. Prin același act judecătoresc s-a admis recursul ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului” împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 12 martie 2025. Succesiv, s-a casat încheierea recurată cu soluționarea prin decizie a problemei după cum urmează: s-a respins cererea SRL „Gărilor Auto Moderne” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ca neîntemeiată cu restituirea cauzei pentru examinare în fond în prima instanță în același complet de judecată.

16. Plenul Colegiului Disciplinar mai reține că, în motivarea deciziei Curții de Apel Nord din 03 iunie 2025, instanța de recurs a indicat prevederile art. 174, 175 și 177 din Codul procedură civilă.

Deci, norma menționată consfințește posibilitatea instanței de judecată de a lua măsuri de asigurare provizorii, constatând în sensul său un drept procedural acordat participantului la proces de a cere aplicarea acestora, precum și dreptul instanței de a admite cererea sau demersul și a aplica măsurile prevăzute în legislația națională. Tot aici trebuie de menționat, că aplicarea măsurilor, ca și orice acțiune a instanței judiciare urmează în mod obligatoriu să fie motivată și bine argumentată.

Totodată, Curtea de Apel Nord a menționat că, din sensul art. 174 CPC rezultă că posibilitatea menționată a judecătorului sau a instanței de judecată nu este una absolută, dat fiind faptul, că legiuitorul în a doua propoziție din norma menționată a determinat situațiile, care cer aplicarea măsurilor solicitate.

Astfel, potrivit normelor indicate asigurarea acțiunii se admite în orice fază a procesului în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar crea dificultăți judecătorești sau ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, **fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel.**

[...] Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord conchide că instanța de fond neîntemeiat, prin încheierea contestată, a admis în parte solicitarea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, or de către reclamant nu au fost prezentate probe pertinente și concludente precum că prin neaplicarea măsurilor de asigurare solicitate ar putea crea dificultăți judecătorești sau ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord reține că instanța de fond greșit a concluzionat asupra admiterii parțiale a cererii de asigurare a acțiunii, neverificând următoarele circumstanțe, și anume: - raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; - probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; - dacă există *periculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); - asigurarea unui echilibru între interesele părților cointerestate; - preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; - în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

[...]

Așadar, reieșind din cererea formulată de SRL „Gărilor Auto Moderne” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, nu se rețin careva dovezi care să creeze convingerea că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiune ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești în cazul admiterii acesteia, fapt din care rezultă că instanța de fond neîntemeiat a concluzionat asupra necesității aplicării măsurilor de asigurare.

[...]

Mai mult ca atât, Colegiul civil a reținut că instanța de fond, aplicând sechestrul asupra bunurilor imobile ale Gărilor și Stațiilor Auto, concomitent interzicând pârâtei de a iniția, continua sau executa orice acțiune de evacuare a SRL „Gărilor Auto Moderne” din bunurile imobile ce fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, nu a ținut cont de riscul provocării unor dificultăți economico-financiare pentru întreprinderi, cu paralizarea activității acestora.

Drept consecință, Colegiul civil a conchis că, cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, nu este justificată și argumentată prin prisma prevenirii aducerii unor pagube iminente și irecuperabile, precum și imposibilitatea executării eventualei hotărâri judecătorești, respectiv nu corespunde criteriilor, cerințelor și exigențelor legale aplicabile.

[...]

17. În temeiul **art. 34 alin.(5) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor**, *cauza disciplinară se examinează doar în limitele raportului inspecției judiciare, întocmit în conformitate cu prevederile art.26 alin.(2).*

18. Astfel, potrivit raportului prezentat, acțiunile judecătorului Comerzan Ghenadie din cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, au fost încadrate de inspecția judiciară în baza art. 4 alin.(1) lit. b) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.
19. Conform **art. 4 alin.(1) lit. b) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor** în vigoare la data săvârșirii pretinselor abateri, *constituie abatere disciplinară: b) emiterea unui act judecătoresc de dispoziție prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte; i) încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.*
20. Conform cadrului legal invocat de către inspecția judiciară și anume potrivit **art. 471 Cod civil**, *(1) Bunurile care aparțin statului sau unităților administrativ-teritoriale fac parte din domeniul privat dacă, prin lege sau în modul stabilit de lege, nu sînt trecute în domeniul public. (2) Din domeniul public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sînt de uz sau de interes public. Interesul public implică afectarea bunului la un serviciu public sau la orice activitate care satisface nevoile colectivității fără a presupune accesul nemijlocit al acesteia la utilizarea bunului conform destinației menționate. (3) Bogățiile de orice natură ale subsolului, spațiul aerian, apele și pădurile folosite în interes public, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, căile de comunicație, precum și alte bunuri stabilite de lege, fac obiectul exclusiv al proprietății publice. (4) Bunurile domeniului public sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile. Dreptul de proprietate asupra acestor bunuri nu se stinge prin neuz și nu poate fi dobândit de terți prin uzucapiune.*
21. Potrivit **art.4 lit. c) din Legea nr. 174/2021 privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului**, *domeniile de importanță pentru securitatea statului sunt următoarele: c) gestionarea aeroporturilor, a autogărilor, a traficului feroviar, a căilor navigabile interne, a porturilor și cheiurilor pentru traficul navigabil, cu excepția cheiurilor temporare.*
22. Conform **art. 174 Cod de procedură civilă**, *(1) la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești. (2) La dispunerea măsurilor de asigurare a acțiunii în litigiile care pot viza competențele Băncii Naționale a Moldovei sau pe cele ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare, instanța de judecată aplică mutatis mutandis prevederile art. 111 alin. (2)–(5) și (7) din Legea nr. 548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei sau prevederile art. 23 alin. (2)–(8) și (11) din Legea nr. 192-XIV din 12 noiembrie 1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, după caz. În aceste litigii nu pot fi dispuse măsurile de asigurare a acțiunii prevăzute la art. 175 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (2) din prezentul cod.*
23. **Articolul 175 Cod de procedură civilă** prevede că, *(1) În vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestrul pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a¹) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. (2) Judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii. (3) În cazul încălcării interdicțiilor specificate la alin.(1) lit.b) și c), vinovaților se aplică o amendă de la*

10 la 20 de unități convenționale. Pe lângă aceasta, reclamantul poate cere vinovaților reparația prejudiciilor cauzate prin neexecutarea încheierii judecătorești de asigurare a acțiunii. (4) Sechestrul sau interdicția aplicată în privința unui drept înregistrat într-un registru de publicitate prevăzut de lege nu împiedică titularul dreptului să încheie acte juridice de dispoziție cu privire la drept, cu condiția că actul juridic stipulează expres că este încheiat sub condiția suspensivă a ridicării sechestrului sau interdicției. În acest caz, dreptul dobânditorului doar se înregistrează provizoriu. (5) Nu pot fi puse sub sechestr, inclusiv în procesele de insolabilitate, acțiunile emise de bănci, care cad sub incidența dispozițiilor art. 45 alin. (4), art. 46 alin. (4), art. 52 alin. (1) lit. b) și c), alin. (2), alin. (3), alin. (6) și art. 521 din Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor. În cazurile prevăzute de prezentul alineat, pot fi puse sub sechestr mijloacele bănești rezultante din înstrăinarea acestor acțiuni. (6) Instanța de judecată nu poate dispune, inclusiv în procesele de insolabilitate, măsuri de asigurare a acțiunii care au drept obiect sau efect interzicerea înstrăinării obligatorii a acțiunilor emise de bănci, care cad sub incidența dispozițiilor art. 45 alin. (4), art. 46 alin. (4), art. 52 alin. (1) lit. b) și c), alin. (2), alin. (3), alin. (6) și art. 521 din Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor. (7) În cazul în care bunurile puse sub sechestr urmează a fi expropriate de către stat sau de către o unitate administrativ-teritorială pentru realizarea unor lucrări de utilitate publică, organul abilitat va institui măsura asigurătoare a sechestrului pe sumele consemnate pe numele proprietarului bunului expropriat, cu respectarea Legii exproprierii pentru cauză de utilitate publică nr. 488/1999.

24. Conform art. 177 Cod de procedură civilă, (1) În cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. (2) Cererea de asigurare a acțiunii se soluționează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înștiințarea pârâtului și a celorlalți participanți la proces. Dacă cererea de asigurare a acțiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluționează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înștiințarea pârâtului și a celorlalți participanți la proces. (2¹) Dacă cererea de asigurare a acțiunii este formulată în timpul ședinței de judecată, aceasta se soluționează de către instanță în ședința respectivă, indiferent de absența unor participanți la proces. (3) Judecătorul pronunță o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acțiunii.

25. Potrivit art. 270 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă, în încheierea judecătorească se indică: e) motivele care au determinat concluziile instanței și legea guvernantă.

Abaterea disciplinară de la art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014

26. Din analiza constatărilor prezentate de inspectorul judecător în raport, reiese că magistratului Comerzan Ghenadie i se impută că ar fi încălcat normele menționate supra și anume art. 471 Cod civil, art. 4 lit. c) din Legea nr. 174/2021 privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, art. 174, 175, 177 alin. (1), 270 alin. (1) lit. e) Cod procedură civilă, pe care le califică ca fiind norme imperative ce ar interzice aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în privința bunurilor ce aparțin domeniului public al statului.

27. Aceste alegații ale inspectorului judecător, Plenul Colegiului Disciplinar le consideră ca fiind neîntemeiate, or din normele menționate nu reiese în mod expres și imperativ interdicția magistratului de a emite încheiere de asigurare a acțiunii în speță.

28. Totodată se reține că inspectorul judecător a analizat și a interpretat normele enunțate pentru a ajunge la concluziile menționate în raport, iar pentru a fi reținută abaterea disciplinară prevăzută la art. 4, alin. (1), lit. i) din Legea nr. 178/2014, este necesară constatarea unei încălcări a normelor imperative ale legislației, săvârșită în procesul de înfăptuire a justiției, și care reflectă o conduită incompatibilă cu statutul de judecător, cum ar fi arbitrarul, reaua-credință sau ignorarea flagrantă a normelor legale esențiale pentru realizarea justiției.

29. Principiul independenței judecătorilor este reglementat de Constituția Republicii Moldova, principiu reluat apoi în dispozițiile Legii nr. 544/1995, totodată, principiul independenței judecătorilor este prevăzut într-o serie de documente la nivel internațional, cum ar fi Carta universală a judecătorilor, Carta europeană cu privire la statutul judecătorului și Principiile de la

Bangalore privind conduita judiciară.

30. Relevant este că, în exercitarea atribuțiilor, judecătorii beneficiază de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință.
31. Totodată, interpretarea judecătorească este un proces fundamental pentru înfăptuirea justiției, care implică analiza și aplicarea normelor legale în funcție de circumstanțele fiecărui caz. Orice intervenție externă în raționamentele instanței, inclusiv din partea Colegiului disciplinar sau Consiliului Superior al Magistraturii, ar submina independența sistemului judecătorec, garantată prin lege și Constituție. Independența judecătorilor este o condiție esențială pentru asigurarea unei justiții corecte și imparțiale, iar raționamentele judiciare nu pot fi evaluate din perspectiva oportunității sau a preferințelor administrative ale altor instituții.
32. În conformitate cu jurisprudența CtEDO, în cazurile care atrag răspunderea unui judecător, trebuie făcută o distincție între o interpretare sau aplicare contestabilă a legii, pe de o parte, și o decizie sau măsură care dezvăluie o încălcare gravă și evidentă a legii, arbitrar, o distorsionare gravă a faptelor sau o lipsă evidentă de bază legală pentru o măsură judiciară, pe de altă parte. În plus, astfel de cazuri pretind luarea în considerare a elementului subiectiv al presupusei conduite judiciare necorespunzătoare. O eroare juridică de buna-credință ar trebui distinsă de conduita judiciară de rea-credință (a se vedea Mnatsakanyan v. Armenia, 6 decembrie 2022, § 88).
33. Sub aspectul laturii obiective a abaterii disciplinare, Plenul Colegiului disciplinar reține că, o normă juridică imperativă este o regulă de drept ce impune o anumită conduită și nu permite derogări prin voința părților sau interpretare judecătorească. Aceasta stabilește obligații sau interdicții ce trebuie respectate în mod strict.
34. În speță, se reține că soluția de a admite parțial cererea de asigurare a acțiunii a fost adoptată de către judecătorul Comerzan Ghenadie în temeiul art. 174-178 din Codul de procedură civilă, ca urmare a constatării că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea aduce dificultăți privind executarea hotărârii judecătorești și ar genera riscul imposibilității realizării drepturilor reclamantului (circumstanțe deduse din Încheierea nr. 2c-7/2025 din 12 martie 2025) și ca urmare a aprecierii complexului patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto ca fiind proprietatea statului dar care aparține domeniului privat al statului (circumstanțe deduse din Opinia magistratului din 02.04.2025).
35. Astfel, articolele aplicate de magistrat – în special art. 174-178 din Codul de procedură civilă – nu constituie norme imperative în sensul strict al art. 4, alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014, care ar interzice aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în circumstanțele speței. Or, în art. 174 alin. (2), precum și în art. 175 CPC, interdicția de aplica măsurile de asigurare asupra bunurilor imobile ce fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto nu este prevăzută în mod expres. Totodată aceste norme oferă judecătorului o marjă de apreciere cu privire la admiterea sau respingerea cererii de aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Spre deosebire de normele imperative, care impun conduita obligatorie și nu permit nici o derogare, dispozițiile incidente în prezenta cauză sunt de ordin funcțional-procedural, aplicabile în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei.
36. În consecință, latura obiectivă a abaterii disciplinare prevăzute de art. 4, alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014 nu este întrunită, întrucât nu se poate reține că judecătorul ar fi încălcat vreo normă imperativă a legislației în procesul de înfăptuire a justiției, care ar interzice aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în speță.
37. Nu poate fi reținută alegația inspectorului-judecător precum că Încheierea 2c-7/2025 din 12 martie 2025 este nemotivată contrar art. 177 alin. (3) și art. 270 alin. (1) lit. e) CPC, or la materialele cauzei a fost anexată Încheierea respectivă care este una motivată, unde sunt indicate motivele care au determinat concluziile instanței și legea guvernantă. Deci se reține că în speță nu a fost emis doar dispozitivul Încheierii, dar a fost emisă încheierea motivată. Astfel Plenul Colegiului disciplinar consideră că în speță nu se identifică încălcarea prevederilor art. 177 alin. (3) și art. 270 lit. e) CPC.

38. Cât privește alegațiile cu privire la calitatea și conținutul motivării, Plenul Colegiului disciplinar consideră că excede sfera răspunderii disciplinare și constituie un temei de recurs. În speță petentul a contestat Încheierea criticată și prin Decizia Curții de Apel din 03 iunie 2025 aceasta a fost casată. Mai mult, chiar și casarea actului judecătoresc de către instanța superioară, nu poate constitui temei suficient pentru responsabilizarea disciplinară a magistratului instanței de fond, cauza menținându-și statutul de examinare în fond. Or, în asemenea condiții se prejudiciază independența magistratului, precum și se compromite esența controlului jurisdicțional ca și prerogativă a instanțelor judecătorești superioare.

Abaterea disciplinară de la art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178/2014

39. Potrivit raportului se impută precum că magistratul Comerzan Ghenadie ar fi comis un act din neglijență gravă în procesul de soluționare a cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii și de emiteră a Încheierii nr. 2c-7/2025 din 12 martie 2025, în contextul în care există Ordinul Agenției Proprietății Publice nr. 241 din 12 august 2024 cu privire la demararea procedurii de preluare unilaterală de la SRL „Gările Auto Moderne” și transmitere a activelor Gărilor și Stațiilor Auto către ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului”.

40. În conținutul încheierii criticate, judecătorul Comerzan Ghenadie a motivat de ce a dispus admiterea parțială a cererii de asigurare a acțiunii. Totodată se reține că încheierea respectivă este cu termen de atac, drept de care a beneficiat autorul sesizării, contestând Încheierea nr. 2c-7/2025 din 12 martie 2025 la Curtea de Apel Nord.

41. Plenul Colegiului disciplinar reține că prin decizia Curții de Apel Nord din 03 iunie 2025 s-a decis respingerea cererii de recurs a SRL „Gările Auto Moderne”. Prin același act judecătoresc s-a admis recursul ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului” împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 12 martie 2025. Totodată s-a casat încheierea recurată cu soluționarea prin decizie a problemei după cum urmează: s-a respins cererea SRL „Gările Auto Moderne” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ca neîntemeiată cu restituirea cauzei pentru examinare în fond în prima instanță în același complet de judecată.

42. Ca motive de casare a Încheierii nr. 2c-7/2025 din 12 martie 2025, Colegiul a reținut lipsa de probe și dovezi precum și faptul că nu a fost justificată și argumentată Încheierea prin prisma prevenirii aducerii unor pagube iminente și irecuperabile precum și imposibilitatea executării eventualei hotărâri judecătorești.

43. Astfel nu s-a constatat că Încheierea nr. 2c-7/2025 din 12 martie 2025 ar fi una ilegală și că ar fi fost emisă cu intenție sau neglijență gravă astfel încât să încalce drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

44. Totodată în raport nu este menționat care drepturi și libertăți fundamentale ale petentului garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte se încalcă în speță. Or, simpla invocare generală și abstractă a unor pretense încălcări, fără indicarea expresă a căror drepturi și libertăți fundamentale se pretind a fi afectate și care acte normativ concret se pretind a fi încălcate, nu întrunește cerințele minime de claritate și previzibilitate și, prin urmare, nu poate constitui un temei suficient și pertinent pentru angajarea răspunderii disciplinare.

45. În consecință, latura obiectivă a abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178/2014 nu este întrunită, întrucât nu se poate reține că judecătorul ar fi adoptat o hotărâre judecătorească, prin care, din intenție sau neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

46. Astfel, în conduita judecătorului, nu se configurează elementele unor abateri disciplinare.

Încheierea disputată a fost motivată elocvent, atât în fapt cât și în drept, corespunde practicii naționale, nu a îngrădit petentul în careva drepturi și libertăți fundamentale precum și nu a afectat substanța dreptului valorificat.

47. În lumina circumstanțelor evidențiate supra, Plenul Colegiului disciplinar consideră că, judecătorul Ghenadie Comerzan nu a încălcat anumite norme imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției. Precum și emiterea Încheierii nr. 2c-7/2025 din 12 martie 2025 nu a condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.
48. Doar simplul dezacord cu o actul judecătoresc nu poate fi calificat drept încălcare a drepturilor și libertăților fundamentale ale autorului, garantate de Constituția Republicii Moldova.
49. Concomitent, se reține că, petentul s-a folosit de dreptul procesual și a atacat cu recurs încheierea instanței de fond la Curtea de Apel Nord, instanța competentă să verifice legalitatea și temeinicia acesteia. Existența unei căi de atac efectiv exercitate confirmă că soluția primei instanțe a fost supusă unei verificări ierarhice, ceea ce reprezintă o garanție esențială a procesului echitabil.
50. Prin urmare, argumentul încălcării drepturilor și libertăților fundamentale garantate de Constituție și alte Tratatate internaționale devine neconvincător și prematur. Or, condiția încălcării dreptului prin actul judecătoresc pretins ilegal pentru abaterea disciplinară de la lit. b) este obligatorie.
51. Totodată din Decizia Curții de Apel menționată supra nu reiese ilegalitatea Încheierii și neglijența gravă a judecătorului după cum susține inspectorul-judecător. Astfel afirmațiile privind pretinsa lipsă de temeinicie și legalitate a Încheierii nr. 2c-7/2025 din 12 martie 2025, nu constituie temei suficient pentru angajarea răspunderii disciplinare a judecătorului, întrucât vizează aspecte ce țin de interpretarea legii și raționamentul logico-juridic al magistratului.
52. Potrivit principiilor generale ale dreptului, nimeni în afara instanțelor judecătorești în ordinea și procedura stabilită de lege, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.
53. Conform **art. 114 din Constituția Republicii Moldova**, *Justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești*. Iar potrivit **art. 116 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova**, *judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii*.
54. În exercitarea atribuțiilor, judecătorii dispun de o libertate de apreciere neîngrădită, soluționând cauzele în mod imparțial, potrivit dispozițiilor legale și propriei convingeri, fără a putea fi prezumată existența relei-credințe.
55. Potrivit **Recomandării CM/Rec(2010)12**: „68. Nu poate fi antrenată răspunderea penală a unui judecător pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de rea-credință. [...] 70. Judecătorii nu trebuie să fie responsabili personal în cazul în care decizia lor este infirmată sau modificată într-o cale de atac. [...]”
56. Totodată, în **Avizul nr.18 (2015) privind poziția puterii judecătorești și relația ei cu celelalte puteri ale statului în democrația modernă**, CCJE a afirmat că *sarcinile de interpretare a legii, de analizare a probelor și de evaluare a faptelor, îndeplinite de un judecător pentru a soluționa cazurile, nu trebuie să dea naștere la răspunderea judecătorului, decât în cazuri de rea-credință, intenție, culpă sau neglijență gravă dovedită*.
57. Potrivit **art. 19 alin. (3) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului**, *judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției fi pentru hotărârea pronunțată, cu excepția cazului în care vinovăția acestuia a fost stabilită prin sentință definitivă sau, în cadrul unei proceduri disciplinare, s-a constatat intenția ori neglijența gravă în acțiunile sau inacțiunile sale, care au dus la una dintre consecințele prevăzute la art. 2007 alin. (1) lit. c) din Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002*.
58. În context este de reținut că Inspekția judiciară și Colegiul disciplinar nu au competențe

jurisdicționale și nu sunt în drept să pună la îndoială forța juridică a actului judecătoresc, inclusiv să aprecieze legalitatea și temeinicia încheierii instanței de fond.

59. În speță nu se identifică și prezența laturii subiective. Deci, caracterul imputabil al motivelor invocate, urmează a fi apreciat în corespundere cu prevederile Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, din reglementările căreia rezultă că, judecătorul poartă răspundere disciplinară dacă a încălcat legea intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave.
60. Or, pentru ca o faptă să poată fi considerată abatere disciplinară trebuie să aibă un caracter ilicit și să fie comisă din motive imputabile judecătorului.
61. Potrivit art. 4¹ din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, *Se consideră că a fost săvârșită cu intenție o abatere disciplinară în cazul în care judecătorul încalcă conștient norme de drept material ori procesual sau săvârșește o faptă prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. p), își dă seama de consecința prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale și urmărește ori admite survenirea consecinței respective. (2) Se consideră că a fost săvârșită cu neglijență gravă o abatere disciplinară în cazul în care judecătorul a admis o încălcare a unor norme de drept material ori procesual sau săvârșește o faptă prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. p) fără a-și da seama de o eventuală consecință prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale, deși putea și trebuia să o prevadă, ori considerând neîntemeiat că această consecință prejudiciabilă nu se va produce. Lipsa de previziune manifestată de judecător trebuie să fie inexplicabilă din punctul de vedere al unui profesionist în domeniul dreptului, să nu aibă nicio legătură cu particularitățile situației judecate care ar face-o înțeleasă și să reiasă dintr-o abordare care este contrară practicii judiciare uniforme.*
62. Astfel, simpla constatare a prevederii faptei prejudiciabile în materia răspunderii disciplinare nu este suficientă pentru calificarea acesteia drept o abatere disciplinară. O asemenea calificare poate fi dată numai în măsura în care fapta a fost săvârșită cu vinovăție (sub formele prevăzute de Legea nr. 178/2014).
63. Atât acțiunea, cât și inacțiunea prejudiciabilă trebuie să reprezinte o manifestare psihică conștientă și volitivă a persoanei. Intenția ca formă de vinovăție, condiție obligatorie pentru constatarea existenței unei abateri disciplinare, se manifestă faptul că judecătorul încalcă conștient norme de drept material ori procesual, își dă seama de consecința prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale și urmărește ori admite survenirea consecinței respective.
64. Neglijența gravă ca formă de vinovăție, condiție obligatorie pentru constatarea existenței unei abateri disciplinare, se manifestă prin admiterea încălcării unor norme de drept material ori procesual, fără a-și da seama de o eventuală consecință prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale, deși putea și trebuia să o prevadă, ori considerând neîntemeiat că această consecință prejudiciabilă nu se va produce.
65. Totodată, în cazul neglijenței grave, lipsa de previziune manifestată de judecător trebuie să fie inexplicabilă din punctul de vedere al unui profesionist în domeniul dreptului, să nu aibă nici o legătură cu particularitățile situației judecate care ar face-o înțeleasă și să reiasă dintr-o abordare care este contrară practicii judiciare uniforme.
66. De altfel, Plenul Colegiului Disciplinar menționează că art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor stabilește în mod exhaustiv faptele/acțiunile, care pot constitui temei de abatere disciplinară, iar tragerea judecătorului la răspundere disciplinară devine posibilă drept consecință a exercitării atribuțiilor cu rea-credință sau neglijență gravă, situație ce nu se atestă la caz.
67. Totodată caracterul intenționat și neglijența gravă reprezintă o condiție sine qua non pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului în temeiul art. 4 alin. (1) al Legii nr. 178, circumstanțe care în speță lipsesc.
68. Deci în speță nu a fost posibilă constatarea în acțiunilor magistratului Comerzan Ghenadie a elementelor abaterilor disciplinare imputate, or nu se întrunesc elementele constitutive ale acestora (latura obiectivă și latura subiectivă).

69. Prin urmare în speță nu se conține probatoriul unei eventuale abateri și respectiv, constatările inspectorului-judecător expuse în raport nu pot fi reținute ca date pertinente abaterii. Or, chiar și abaterea disciplinară, imputată judecătorului nu poate fi bazată pe presupuneri. Abaterea disciplinară, nefiind o categorie abstractă și iluzorie, prezintă elemente constitutive distincte, probatoriul acestora fiind pus prin lege în sarcina autorului sesizării.
70. Relevanță au prevederile **art. 13 alin. (1) și (2) din Legea privind organizarea judecătorească**, care expres stipulează că, *imixtiunea în înfăptuirea justiției este interzisă. Exercițarea de presiune asupra judecătorilor cu scopul de a împiedica judecarea completă și obiectivă a cauzei sau de a influența emiterea hotărârii judiciare atrage răspundere contravențională sau penală conform legii.*
71. Totodată, potrivit **art. 1 al Legii cu privire la statutul judecătorului nr. 544**, *puterea judecătorească se exercită numai prin instanța judecătorească în persoana judecătorului, unicul purtător al acestei puteri. Judecătorul este persoana investită constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii. Judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili și se supun numai legii. Judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără niciun fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare. Organizarea ierarhică a jurisdicțiilor nu poate aduce atingere independenței individuale a judecătorului.*
72. Potrivit **Principiilor de la Bangalore cu privire la conduita judiciară**, *„judecătorul trebuie să își exercite funcția judiciară în mod independent, pe baza propriei aprecieri a faptelor și în concordanță cu spiritul legii, fără influențe externe, sugestii, presiuni, amenințări și fără vreun amestec, direct sau indirect, indiferent de la cine ar proveni și sub ce motiv”.*
73. În **Recomandarea CM/Rec(2010)12 către statele membre cu privire la judecători**: independența, eficiența și responsabilitățile, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a stabilit că: *22. Principiul independenței justiției presupune independența fiecărui judecător în parte în exercitarea funcțiilor judiciare. Judecătorii trebuie să ia decizii în mod independent și imparțial și să poată acționa fără nici un fel de restricții, influențe nepotrivite, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, fie chiar autorități judiciare. Organizarea ierarhică a jurisdicțiilor nu poate aduce atingere independenței individuale”.*
74. Plenul Colegiului Disciplinar ține cont și de jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova. Astfel, Curtea a decis că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite (hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 28.06.2012, paragraful 31), că un control al legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale (hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010, paragraful 7.3.) și că pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, trebuie de stabilit dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și latura subiectivă. În lipsa unuia dintre elementele constitutive, abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului (pct. 6 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010 și pct. 8 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 7 iunie 2011).
75. Nu pot fi reținute alegațiile inspectorului – judecător ca element constitutiv al abaterilor disciplinare prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) și i) din Legea nr. 178/2014 imputate magistratului, precum că, actul judecătoresc de dispoziție emis de către magistratul Comerzan Ghenadie este în măsură să prejudicieze drepturile și interesele legitime ale statului. Or, cauzarea de prejudicii nu constituie ca un element constitutiv al componenței abaterilor disciplinare menționate supra. Totodată aceste alegații ale inspectorului judecător nu sunt susținute de probe pertinente și concludente, or, simplele aprecieri cu caracter ipotetic sau speculativ nu pot fundamenta reținerea

unei abateri disciplinare, în absența probelor pertinente și suficiente care să confirme caracterul ilicit al conduitei magistratului și impactul negativ efectiv asupra intereselor statului.

76. În conjunctura celor stabilite raportat la analiza informației acumulate de Inspecția judiciară, Plenul Colegiului Disciplinar, a constatat că faptele expuse în raport, nu întrunesc condițiile atragerii la răspundere disciplinară, nu pot fi încadrate în abaterile disciplinare, prevăzute de art.4 alin.(1) lit. **b)** și **i)** din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, după cum indică inspectorul-judecător în raport.
77. În corespundere cu dispozițiile **art. 35 alin. (2) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor**, *hotărârile plenului colegiului disciplinar se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.*
78. Potrivit **art. 36. alin (1) lit. c) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor**, *Colegiul disciplinar poate hotărî: c) încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care nu a fost comisă o abatere disciplinară.*
79. Având în vedere cele expuse și urmare a exprimării votului membrilor prezenți la ședință, Plenul Colegiului disciplinar cu 4 (patru) voturi „pro” și 1 (unu) voturi „împotriva” conchide că faptele expuse în sesizare și în raport, nu întrunesc condițiile tragerii la răspundere disciplinară, iar în acțiunile magistratului Comerzan Ghenadie, din cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, nu s-a identificat careva abateri disciplinare, prevăzute de art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, motiv din care procedura disciplinară urmează a fi încetată.
80. Reieșind din cele expuse, în baza art. 35, 36 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 178 din 25-07-2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Plenul Colegiului Disciplinar,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se încetează procedura disciplinară intentată în temeiul sesizării administratorului interimar al ÎS ”Direcția pentru exploatarea Imobilului”, Stoian Sergiu, nr. 325s-465p/m din 26 martie 2025 asupra acțiunilor judecătorului Comerzan Ghenadie, din cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, **din motiv că de către magistrat nu a fost comisă o abatere disciplinară.**

Prezenta Hotărâre poate fi contestată la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 15 zile de la data primirii copiei Hotărârii motivate.

Hotărârea Plenului Colegiului Disciplinar se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președintele ședinței:

Membrii:

/semnăturile/

Lucia Bagrin

Valentina Stratulat

Lilia Potînga

Vladislav Schibin

Sergiu Beșliu